

ភូមិ២-១៩និងការលក់ចំណីអាហារក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ

ដោយ បណ្ឌិត ព្រី នេរី

អនុប្រធានវិទ្យាស្ថានសង្គមសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម

ជំងឺរលាកផ្លូវដង្ហើមធ្ងន់ធ្ងរ (Coronavirus Disease: COVID-19) បានកើតជាជំងឺប្រទេសចិន នាខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ បន្ទាប់មកបានសាយភាយដល់ប្រទេសជាច្រើនក្នុងពិភពលោក។ នាពាក់កណ្តាលខែមីនា ឆ្នាំ២០២០នេះ ប្រទេសចិនមិនមែនជាចំណុចក្តៅនៃជំងឺនេះទៀតទេ គឺនៅ អឺរ៉ុបនិងសហរដ្ឋអាមេរិកទៅវិញ។ គិតមកត្រឹមថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០នេះ សហរដ្ឋអាមេរិក មាន ១៦៤ ៣៥៩(ស្លាប់៣ ១៧៣នាក់) អ៊ីតាលី ១០១ ៧៣៩ករណី (ស្លាប់១១ ៥៩១នាក់) ចិន ៨១ ៥១៨ករណី(ស្លាប់ ៣ ៣០៥នាក់)។ នៅកម្ពុជាមានករណីវិជ្ជមានសរុប ១០៩នាក់ ក្នុងនោះ ២៣នាក់ បានជាសះស្បើយហើយ។

ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺ COVID-19 ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជារួមជាមួយនឹង ស្ថាប័នជំនាញបានចេញសេចក្តីជូនដំណឹងជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីផ្អាកមិនឱ្យដំណើរការទៅទឹកនៃដៃល មានការប្រមូលផ្តុំមនុស្សច្រើន ក៏ដូចជាហាមឃាត់ជនបរទេសមកពីប្រទេសមួយចំនួន។ ក្រៅពីនោះ ក៏មានការសម្រេចបិទច្រកព្រំដែនជាមួយប្រទេសជិតខាង តែរក្សាការឆ្លងកាត់ទំនិញឱ្យនៅដដែល។ ចំពោះផ្សារ ភោជនីយដ្ឋាន ហាងកាហ្វេ នៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញនៅបើកដំណើរការធម្មតា តែទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយអាជីវកម្មខ្លះហាក់ដូចជាប្រព្រឹត្តទៅធម្មតា មួយចំនួនមានសកម្មភាពកាន់តែច្រើន ជាងមុន ទន្ទឹមគ្នានឹងមួយចំនួនទៀតត្រូវផ្អាកសកម្មភាពជាស្ថាពរ។

ការធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បើគិតតាមទីតាំង គេអាចបែងចែកដូចជា អាជីវកម្មតាមចិញ្ចើមថ្នល់ (street business) តាមផ្ទះ (home business) តាមផ្ទះល្វែង (business in apartment building) តាមផ្សារប្រពៃណី (business in traditional market) ជាដើម។ អាជីវកម្មតាមចិញ្ចើមថ្នល់ សំដៅដល់ការលក់ដូរទំនិញ ឬផ្តល់សេវាដោយមានតូបតាម ចិញ្ចើមថ្នល់ ឬនៅជុំវិញផ្សារ។ ការលក់ដូរតាមផ្ទះ សំដៅលើអាជីវកម្មដែលធ្វើឡើងនៅតាមផ្ទះរបស់ អាជីវករ រីឯអាជីវកម្មតាមផ្សារប្រពៃណីវិញ សំដៅដល់ការលក់ដូរក្នុងផ្សារទាំងមានទាំងពុំមានការ អនុញ្ញាតិពីប្រធានផ្សារ។ អត្ថបទនេះនឹងបង្ហាញពីស្ថានភាពនៃការលក់ចំណីអាហារនៅទីក្រុងភ្នំពេញ កំលុងពេលនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺ COVID-19 ក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងទៅតាម ទីតាំងផ្សេងៗនៃការលក់ដូរ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដូចជាជាបណ្តាប្រទេសផ្សេងទៀតក្នុងពិភពលោកដែរ ចំនួនអង្គការអាជីវកម្មតាមចិញ្ចើមថ្នល់មានការកើនឡើង ព្រោះជាប្រភពផលចំណូលយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់គ្រួសារក្រីក្រ។ អាជីវករលក់ទំនិញជាសាធារណៈដោយពុំមានទីតាំងក្នុងសំណង់អចិន្ត្រៃយ៍ណាមួយ ហើយយកទីតាំងលើចិញ្ចើមថ្នល់ កន្លែងសាធារណៈ ឬឯកជនណាមួយដើម្បីលក់ទំនិញ ឬផ្តល់សេវា។

ការលក់តាមចិញ្ចើមថ្នល់ មានសារសំខាន់ណាស់សម្រាប់ជីវភាពរបស់គ្រួសារក្រីក្រ គេលក់ភាគច្រើនប្រើពេលពី ៨ ទៅ ១៣ម៉ោងក្នុង១ថ្ងៃ ហើយ ៧ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

មុខទំនិញដែលគេដាក់តាមចិញ្ចើមថ្នល់ ភាគច្រើនជាអាហារឆ្អិនស្រាប់ ឬអាហារសម្រន់ដែលអតិថិជនអាចបរិភោគនៅកន្លែងលក់ ឬខ្ទប់យកតាមខ្លួនបាន ហើយផ្តល់លក្ខណៈងាយស្រួលដល់អ្នកមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ចម្អិនអាហារ។ អាហារតាមចិញ្ចើមថ្នល់ (street food) នៅទីក្រុងភ្នំពេញមានក្នុងតម្លៃគ្រប់កម្រិតសម្រាប់អតិថិជន។ អាជីវកម្មដូចក្នុងរូបភាពខាងលើ តម្លៃមិនសូវថ្លៃទេសមស្របសម្រាប់អ្នកមានចំណូលតិច រីឯអ្នកមានចំណូលមធ្យម គេអាចទទួលអាហារដែលដាក់លក់ជាអាជីវកម្មតាមផ្ទះ (home business) ឬតាមផ្ទះល្វែង (business in apartment building)។

ការលក់អាហារតាមបែបអាជីវកម្មទាំង ៣ប្រភេទខាងលើនេះ ទទួលបានអតិថិជនភាគច្រើនជាអ្នកធ្វើការតាមស្ថាប័ននានា រួមទាំងកម្មករសំណង់ផងដែរ។ កំលុងពេលដែលរាជរដ្ឋាភិបាលតម្រូវឱ្យការជួបប្រជុំមនុស្សច្រើនផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃជំងឺ COVID-19 អាជីវកម្មប្រភេទនេះ ជាពិសេសនៅជិតកន្លែងធ្វើការនានាក៏ត្រូវផ្អាកដែរ។ បញ្ហាគឺត្រង់ថា អ្នកលក់តាម

ចិញ្ចឹមថ្នល់ជាអ្នកមានដើមទុនតិច ផលចំណេញប្រចាំថ្ងៃមិនជាច្រើនប៉ុន្មានទេ ការផ្តោតលក់ដូរយូរ អាចឱ្យគាត់មានបញ្ហាក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិត។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

កន្លែងដែលធ្លាប់មានមនុស្សច្រើនកុះកមកបរិភោគអាហារបន្តិចបន្តួចនៅកោះពេជ្រ នាខែមីនា ឆ្នាំ២០២០នេះ មានសភាពស្ងប់ស្ងាត់។

ប្រភព៖ អ្នកនិពន្ធ

ប្រភព៖ អ្នកនិពន្ធ

អាជីវកម្មក្នុងផ្សារប្រពៃណី (business in traditional market) មានការប្រព្រឹត្តទៅជាធម្មតា ព្រោះរាជរដ្ឋាភិបាលមិនទាន់មានចេញសេចក្តីប្រកាសឱ្យបិទទេ។ “ផ្សារនិងកន្លែងលក់ដូរ យើងមានតែលើកទឹកចិត្ត ឱ្យពួកគាត់បន្តការលក់ដូរ ដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋរបស់យើង អាចបន្តជីវភាពប្រចាំថ្ងៃបាន ប្រសិនបើយើងផ្អាកផ្សារ យើងទៅរកអ្វីហូបនៅឯណា? នេះជាបញ្ហាដែលយើងត្រូវគិតគូរដូច្នោះហើយ យើងនៅតែលើកទឹកចិត្តឱ្យផ្សារត្រូវតែនៅដំណើរការ ប្រសាសន៍លោក យូង ស្រេង កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។ ឆ្លើយតបនឹងការទប់ស្កាប់នៃការរីករាលដាលនៃជំងឺ COVID-19 គណៈកម្មការផ្សារ បានចាត់ចែងលាងសម្អាតផ្សារ រៀបចំតាមច្រកចេញចូលរបស់ផ្សារនីមួយៗ សុទ្ធតែដាក់អាល់កុលដើម្បីឱ្យប្រជាពលរដ្ឋ ក៏ដូចជាអាជីវករបានលាងដែរ។ ថ្វីបើផ្សារប្រពៃណីបើកឱ្យដំណើរការធម្មតាក៏ពិតមាន តែមិនមានអតិថិជនពេញលេញដូចកាលពីមុនទេ។ អ្នកទៅផ្សារភាគច្រើនទិញតែម្ហូបចាំបាច់សម្រាប់ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ អាចនិយាយថាដូចធម្មតា ព្រោះមិនមានការដណ្តើមគ្នាទិញសម្រាប់យកមកស្តុកទុកអ្វីទេ តែទំនិញមិនចាំបាច់ប្រចាំថ្ងៃមិនសូវមានអតិថិជនទេ។

ប្រភព៖ <https://freshnewsasia.com/index.php/en/localnews/152257-2020-03-21-06-56-10.html>

ជកស្រង់ថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។

ប្រភព៖ <https://freshnewsasia.com/index.php/en/localnews/152257-2020-03-21-06-56-10.html>

ជកស្រង់ថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។

ខាងក្រោមនេះជារូបភាពក្នុងភោជនីយដ្ឋានរបស់សណ្ឋាគារទំនើបមួយនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ថតនៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។ ដើម្បីជាសុវត្ថិភាពរបស់អតិថិជន គេរៀបចំសម្រាប់អតិថិជនម្នាក់ៗ

ហើយត្រូវមានគម្លាតពីគ្នាយ៉ាងតិច ១,៥ម៉ែត្រ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អតិថិជនរបស់ ភោជនីយដ្ឋាននេះ ថយចុះប្រមាណជា ៨០%។

ប្រភព៖ អ្នកនិពន្ធ

អាហារដ្ឋានសម្រាប់បុគ្គលិកនៅសណ្ឋាគារមួយ ក៏បានរៀបចំឱ្យមានរបាំងដែរ ដើម្បីសុវត្ថិភាព របស់បុគ្គលិកដែរ។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

នៅមានអាជីវកម្មមួយប្រភេទទៀត ដែលពិបាកនឹងធ្វើស្ថិតិ ហើយមានចំនួនច្រើននៅទីក្រុង ភ្នំពេញ។ កន្លែងជាអគារដាក់លក់សម្រាប់លក់អាហារនៅទីក្រុងភ្នំពេញមិនអត់ទេតែសម្រាប់អ្នកដែល មានដើមទុនតិចតួចប្រាកដជាមិនអាចជួលបាន ម៉្លោះហើយរទេះជាមធ្យោបាយសំខាន់បំផុត។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

អាហារដែលដាក់លក់តាមរទេះមានដូចជាបាយសាច់ជ្រូក នំបញ្ចុក ភេសជ្ជៈ ផ្លែឈើ ឌីមសាំ ជាដើម។ អាជីវកម្មប្រភេទនេះ មាន ២ប្រភេទ មួយជាលក្ខណៈក្រុមហ៊ុន មានរទេះច្រើន ដែលអ្នក លក់ទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីប្រធានក្រុមហ៊ុន និងមួយទៀតអ្នកលក់ជាម្ចាស់លើរទេះតែម្តង។ អតិថិជន របស់អាជីវកម្មប្រភេទនេះ ស្ទើរតែទាំងអស់ជាអ្នកមានចំណូលតិចៗ ក្រៅពីការលក់តាមដងផ្លូវពេលខ្លះ ក៏ពួកគេក៏មានកន្លែងសំចតខ្លះដែរ ភាគច្រើនគេរកកន្លែងដែលមានមនុស្សច្រើន ជិតផ្សារ កន្លែងធ្វើការ ការដ្ឋានសំណង់។ល។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

នាចុងខែមីនា ឆ្នាំ២០២០នេះ នៅតាមដងផ្លូវ ពុំឃើញមានរទេះលក់ជារបស់ក្រុមហ៊ុនទេ តែនៅមានរទេះលក់ជាបុគ្គលខ្លះៗដែរ។ ភាគច្រើននៃអ្នកទាំងនោះអះអាងថា ខ្លាចឆ្លងជំងឺ COVID-19 តែបើមិនលក់ មិនមានអ្វីចិញ្ចឹមកូនៗរបស់គេ។

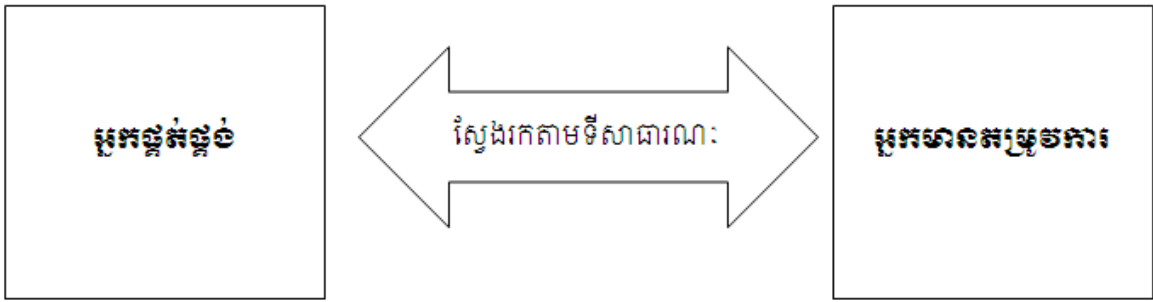
ជាដំណោះស្រាយក្នុងពេលដ៏លំបាកនេះ នៅប្រទេសឥណ្ឌា គេបានរៀបចំឱ្យពលរដ្ឋរក្សាចម្ងាយពីគ្នានៅពេលទិញដូរទំនិញ តែយើងមិនអាចដឹងបានដែរថា ដំណោះស្រាយបែបនេះមានប្រសិទ្ធភាពយ៉ាងណាដែរ។

ប្រភព៖ អ៊ិនធឺណិត

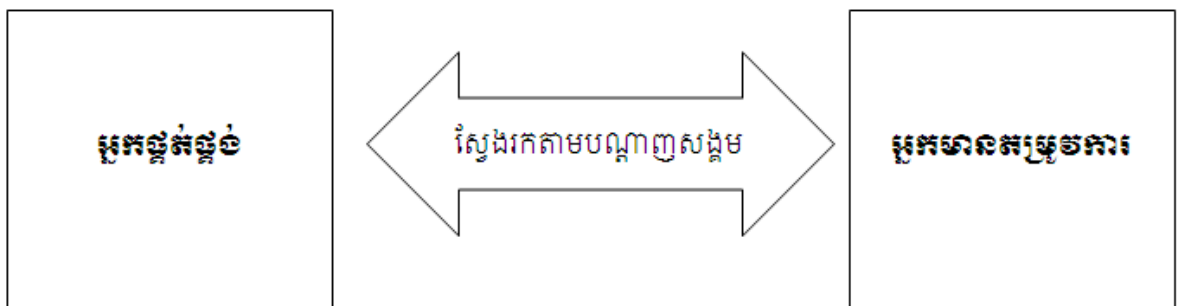
ក្នុងខណៈពេលដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកាត់បន្ថយការជួបជុំគ្នាច្រើន ការលក់ម្ហូបអាហារដែលតម្រូវឱ្យអតិថិជនទៅរកអ្នកផ្គត់ផ្គង់តាមបែបលក់តាមចិញ្ចឹមថ្នល់ (street business) តាមផ្ទះ (home business) តាមផ្ទះល្វែង (business in apartment building) តាមផ្សារប្រពៃណី (business in traditional market) ឬក៏នៅក្នុងកន្លែងទំនើបណាមួយ សុទ្ធតែមានការលំបាកនឹងទទួលបានអតិថិជន ព្រោះម្នាក់ៗត្រូវនៅក្នុងផ្ទះដើម្បីការពារកុំឱ្យឆ្លងជំងឺ COVID-19។ ដូចគ្នាដែរ ចំពោះការលក់តាមរទេះ ទាំងជារបស់ក្រុមហ៊ុន ទាំងជារបស់បុគ្គល គឺជារបៀបដែលអ្នកផ្គត់ផ្គង់ស្វែងរកអ្នកមានតម្រូវការ។ វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនេះ អ្នកមានតម្រូវការស្វែងរកអ្នកផ្គត់ផ្គង់ និង អ្នកផ្គត់ផ្គង់ស្វែងរកអ្នកមានតម្រូវ សុទ្ធតែត្រូវចំណាយពេលតាមទីសាធារណៈទាំងអស់ ពោលគឺអ្នកទាំងនោះងាយនឹងឆ្លងជំងឺជាងអ្នកនៅក្នុងផ្ទះ។

ប្រភព៖ អ្នកនិពន្ធ

ដើម្បីចៀសវាងការឆ្លងជំងឺ COVID-19 អ្នកផ្គត់ផ្គង់ ក៏ដូចជាអ្នកមានតម្រូវការ គួរប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីចំណេញពេលវេលា និងចៀសវាងការធ្វើដំណើរទៅទីសាធារណៈផង។ ខុសពីវិធីសាស្ត្រ ដែលបានបង្ហាញទាំងប៉ុន្មានខាងលើ អ្នកផ្គត់ផ្គង់ចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញមុខទំនិញផ្សេងៗតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមដូចជា Facebook Instagram Messenger ជាដើម រួមទាំងតម្លៃ និងវិធីសាស្ត្រទូទាត់ផងដែរ។ អ្នកមានតម្រូវការអាចធ្វើការជ្រើសរើសមុខទំនិញឬប្រភេទអាហារដែលចង់បាន ហើយធ្វើការទំនាក់ទំនងទៅអ្នកផ្គត់ផ្គង់ តាមរយៈទូរសព្ទឬប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម។ អ្នកមានតម្រូវការរង់ចាំទទួលទំនិញពីអ្នកដឹកជញ្ជូននិងទូទាត់ជាការស្រេច។

ប្រភព៖ អ្នកនិពន្ធ

ការលក់ដូរដោយប្រើប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម ពិតជាមានភាពងាយស្រួលជាងការដែលអ្នកផ្គត់ផ្គង់ ឬអ្នកមានតម្រូវការ ស្វែងរកតាមទីសាធារណៈ។ ក្នុងន័យនេះ អ្នកផ្គត់ផ្គង់ត្រូវចេះប្រើប្រព័ន្ធ

ផ្សព្វផ្សាយសង្គម ដើម្បីបង្ហាញនូវមុខទំនិញរបស់ខ្លួន រីឯអ្នកមានតម្រូវការក៏ត្រូវចេះប្រើដូចគ្នាដែរ ដើម្បីជ្រើសរើសមុខទំនិញដែលត្រូវការ។

ឥន្តឌីទ្រីស

១- International Labor Office: On the Border of Legality, A Review of Studies on Street vending in Phnom Penh Cambodia, Bangkok, 2006

២- Kyoko Kusakabe: Policy Issues on Street Vending: An Overview of Studies in Thailand, Cambodia and Mongolia, Bangkok, International Labor Office, 2006

៣- National Institute of Statistics, Ministry of Planning: Economic Census of Cambodia 2011, Phnom Penh, 2012។

៤- National Institute of Statistics, Ministry of Planning: Economic Census of Cambodia 2011, Provincial Report, 12 Phnom Penh Municipality, Phnom Penh, 2012.

៥- <https://www.worldometers.info/coronavirus/>. Accessing on 31 March 2020.

៦- <https://dap-news.com/national/2020/03/25/43855/> ដកស្រង់ថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។

៧- <https://freshnewsasia.com/index.php/en/localnews/152257-2020-03-21-06-56-10.html> ដកស្រង់ថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០។